

1 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'єсою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

Горпина.

Сценарій за п'єсою "Не дочекались", лонг-ліст конкурсу "Драма на драбині 2011."

Автор Катерина Аксьонова.

2012

ДЕНЬ, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

В кімнаті три ліжка. Два брудні, на них сплять чоловіки. Третє чисте, заправлене - пусте. Чиста підлога, але в багатьох місцях пропалена та порепана.

ГОРПИНА, повна жінка за 50 років, входить до кімнати, вдягнена у махровий халат, домашні капці на шкарпетки. Рухи автоматичні, повільні. Розсуває штори.

ГОРПИНА

Вставайте, ледацюги, вставайте, я вже все за вас зробила. Вставайте, я вам сказала.

На ліжку ворухиться МАКАР, висуває руку, кидає подушку. Горпина ухиляється. Подушка падає на інше ліжко.

На другому ліжку ГНАТ рукою скидає подушку.

ГНАТ

Батько, ти що збожеволів?

На ліжку сідає Гнат, біля 30 років, п'яниця. Не голений в розхристаному одязі і з синцем під оком. Босий.

ГНАТ

Батьку, чого ти знов?

Макар повільно сідає на ліжку. Старий, п'яниця. Під оком синець. На ногах шкарпетки різного кольору.

МАКАР

З Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'єсою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

Я чого? Хто вчора пив і мені не давав спати?

ГНАТ

Це ти мені не давав спати.

Горпина бере подушку і б'є обидвох чоловіків, вони погано координують свої рухи.

ГОРПИНА

Ах ви, сволота, обидва. Хто кому не давав спати вчора? П'яниці, нехай би вже мені не прокидались, трикляті тварюки.

Горпина витирає сльози рукою, виходить.

Чоловіки повільно чухаються, Макар намагається покласти на місце подушку, вона не потрапляє йому до рук. Залишає подушку на підлозі.

МАКАР

Бачиш до чого батьків довів, п'яниця.

ГНАТ

Я п'яниця? На себе подивись. Хто вчора п'яний додому приплентався.

МАКАР

Що з того? Яке діло? Я заробляю.

Макар відмахується від Гната рукою, незграбно наводить лад на ліжку.

ГНАТ

Пенсія за інвалідністю це не

заробіток.

МАКАР

А ти й такого не маєш.

ГНАТ

Чому мати була обох?

МАКАР

Лиха вона жінка.

ГНАТ

І сильна.

Гнат потирає забиті місця.

ГНАТ

Але ж ти вчора напився.

МАКАР

Я? Напився?

Макар тре чоло.

МАКАР

Напився. Тобі що з того?

ГНАТ

А мати була нас обох.

МАКАР

Була. Треба думати, ото арифметика.

Макар піднімає вказівний палець угору і так завмирає. Гнат кліпає

очима, позіхає.

МАКАР

Ти теж був п'яний.

Гнат широко розплющивши очі дивиться на стіну.

ГНАТ

Чому?

МАКАР

Горпина жінка справедлива, лиха
робити зайвий раз не буде.

ГНАТ

Не буде. Дійсно, може я був п'яний. А
в тебе синець під оком. Ти був
п'яніший.

Гнат п'яно регоче, вказує пальцем на Макара.

Макар з другої спроби підняв подушку з підлоги, кидає в Гната. Гнат
замок.

МАКАР

В тебе теж синець. Це ти з кимось
побився.

ГНАТ

З ким?

МАКАР

А я з ким?

6 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

Дивляться не сфокусованим поглядом, чухають не поголені обличчя.

Входить Горпина, тримає в руках каструлю. Ногою витягає на середину кімнати стілець. Ставить на стілець каструлю.

ГОРПИНА

Їжте, свині. П'яниці, життя мені
занапалили.

Макар з зусиллям повертається в бік Горпини. Довго дивиться на неї.

МАКАР

Жінко, не репетуй. Ти краще нам
допоможи.

Горпина встає руки в боки.

ГОРПИНА

Годувати вас не буду. Якщо руки не
слухаються, їжте як свині.

Гнат витирає рукою сльозу.

ГНАТ

Мамо, які ми свині?

Макар свариться пальцем на Гната.

МАКАР

Замовкни, мати треба слухати.
Допоможи, Горпинонько.

Горпина глибоко зітхає.

ГОРПИНА

Чого вам ще треба?

Макар намагається встати, втрачає рівновагу, сідає на ліжку, говорить сидячи.

МАКАР

Я вчора прийшов п"яний.

ГОРПИНА

Прийшов, сволота. Все життя мені
занапастив.

Гнат встає легко, але хапається за спинку ліжка.

ГНАТ

І я прийшов напідпитку?

Горпина дивиться на сина, сльози ллються, вона їх не витирає.

ГОРПИНА

Ти п"яний був як батько. Малим тебе
голубила, пестила. Синочка ростила, а
тепер. За що мені це лихо?

МАКАР

Не галасуй. Ти часом не знаєш, бува,
хто нас з Гнатом так побив?

Горпина заламує руки, голосить, жмакає на собі халат, як
задихається.

ГОРПИНА

Ви ж лиходії, серце ви мені все

8 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

виїли, кров випили. Йдіть до біса.

Макар встає, позаду нього падає вся постіль.

МАКАР

Що, це ти нас побила?

ГНАТ

Обидвох.

Гнат сідає на ліжку. Горпина відштовхує Макара, він стоїть непорушно. Горпина кладе на місце постіль, заправляє її.

ГОРПИНА

За що мені кара така, чи я поганою дружиною та матір'ю була? Ви один одного вчора били. Пили разом, разом прийшли, а потім битися почали.

ПІД"ЇЗД БУДИНКУ.

Погано освітлені сходи. Гнат та Макар піднімаються, притримуючи один одного. Макар має взуття на босу ногу, Гнат в різнокольорових шкарпетках. Йдуть дуже повільно. Постійно втрачають рівновагу. Починають гамселити у двері.

МАКАР

Чому ти ключи не взяв?

ГНАТ

Я тобі ключи носити не зобов'язаний.
Свої треба мати.

МАКАР

Як ти з батьком розмовляєш!

ГНАТ

Замовкни.

МАКАР

Я тебе навчу батька поважати.

Макар б"є Гната, Гнат відбивається. Гнат б"є Макара в око, той заточується. Гнат схиляється, і Макар одразу дає йому в око.

Горпина відчиняє двері. Чоловіки по одному заповзають в квартиру.

КИМНАТА ОДНОКИМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Горпина заправляє друге ліжко, відкрила кришку каструлі, виходить.

ГНАТ

От тобі і арифметика.

МАКАР

Так ти, тварюка, підняв руку на батька.

ГНАТ

Замовкни, давай їсти. Тримай ложку.

Макар і Гнат беруть по ложці, сідають на підлогу поряд зі стільцем і руками що трясуться починають їсти.

ДЕНЬ, ДВІР БІЛЯ БАГАТОПОВЕРХОВОГО БУДИНКУ.

10 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

На дерев'яних колодах зроблено стіл. За ним сидять Гнат і Макар, грають в карти. Підходить П'ЯНИЦЯ розхитуючись.

П'ЯНИЦЯ

Макар, друже, давно не бачились.

ГНАТ

Батько, в тебе новий друг?

П'ЯНИЦЯ

Який новий. Макар, пам'ятаєш – 125 завод.

МАКАР

Федько, ти?

П'ЯНИЦЯ

Петро я. Старий зовсім пам'ять загубив.

МАКАР

Хто старий? Ти мене на два роки старший.

П'ЯНИЦЯ

Усе ти пам'ятаєш. Тоді, за зустріч.

МАКАР

Гнат, збігай до матері, хай дасть сяку-таку копійчину.

Гнат присувається ближче до Макара, шепоче йому на вухо.

ГНАТ

Батько, ти що повний вар'ят? Мати гроші ніколи не дасть на п'ятику.

МАКАР

А хто вчора трендів, що може завжди в матері гроші взяти?

ГНАТ

Ну добре, батьку.

КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Горпина мие підлогу. Гнат в дверях, стукає по стіні. Горпина обертається.

ГОРПИНА

Що знов?

ГНАТ

В мене зараз є час.

ГОРПИНА

Що з того? Ти без роботи, в тебе повно часу.

ГНАТ

Я був в ЖЕКу. Все зробив.

Горпина встає спираючись на відро.

ГОРПИНА

Що зробив?

ГНАТ

Реструктуризацію.

ГОРПИНА

Сам?

ГНАТ

Там в бухгалтерії порадили як.

ГОРПИНА

Гроші де візьмеш? Мені ще на цьому тижні не платили і абрикоси згнили.

ГНАТ

Казали, що можна навіть платити трішки. Ти ж щось продала?

ГОРПИНА

Трішки?

ГНАТ

Реструктуризація!

ДЕНЬ, ДВІР БІЛЯ БАГАТОПОВЕРХОВОГО БУДИНКУ.

Макар та Петро голосно розмовляють. Гнат, швидко розсуває гроші по кішеням.

ГНАТ

Не такий я бовдур, щоб усе пропити.

Гнат підходить до Макара, в обох трусяться руки.

ГНАТ

Ну що, по кухлю пива, за зустріч?

ДЕНЬ, ВУЛИЦЯ ПЕРЕД ВХОДОМ У ПІД"ЇЗД.

Двірник МАРУСЯ замітає пилюку. Горпина зупиняється біля неї, ставить великі торби на землю.

ГОРПИНА

Маруся, Бог у поміч.

МАРУСЯ

Дякую, Горпинонька, вам так само.

ГОРПИНА

Маруся, там в ЖЕКу, якась помилка в бухгалтерії.

МАРУСЯ

Яка помилка?

ГОРПИНА

В мене борги залишились. А я платила.

Маруся спирається на віник, дивиться на Горпину.

МАРУСЯ

Сама платила?

ГОРПИНА

Ні. Реструктуризація. Гнат ходив.

МАРУСЯ

Отож, він і не дійшов.

ГОРПИНА

Не може бути!

МАРУСЯ

А пиячив він на що?

ГОРПИНА

На роботу влаштувався...

МАРУСЯ

Гарна робота, раз на місяць гроші з
дому виносити.

ГОРПИНА

Боже мій!

ДЕНЬ, ПРОДУКТОВИЙ БАЗАР.

Горпина стоїть за прилавком. Перед нею овочі, фрукти, апельсини
лежать у коробках.

Підходить Гнат, хитається.

ГОРПИНА

Чого прийшов?

ГНАТ

Гарно ти сина зустрічаєш!

ГОРПИНА

Грошей не дам.

ГНАТ

Я не за грошима.

ГОРПИНА

Чого тобі треба?

ГНАТ

Може ти тут з кимось поговориш, на базарі, я міг би вантажником працювати.

ГОРПИНА

Ти не брешеш?

ГНАТ

Можу хрест покласти.

ГОРПИНА

Не смій. Добре, щось зроблю. Тримай.

Горпина дає Гнату апельсин, витерши об фартуха.

ГОРПИНА

Постій тут поки, я зараз.

Горпина швидко виходить з-за прилавка, зникає в натовпі.

Гнат роздивляється навколо.

ГНАТ

Який безлад, треба поскладати.

Гнат бере коробки з апельсинами, переставляє, дно ящика вивалюється,

16 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

апельсини сипляться, Гнат наступає ногою, втрачає рівновагу і падає на інші коробки.

ГНАТ

Трясьця твоїй матері, ото халепа.

Гнат перестрибує через апельсини і тікає.

Горпина підходить, дивиться на різні боки. Апельсин підкочується їй під ногу. Горпина зойкає, і підбирає апельсин, бере коробку і складає все, що висипалось.

Підходить ВЛАСНИК до Горпини, шкіряна куртка розстібнута, тонка сорочка, широкий золотий ланцюжок на шиї.

ВЛАСНИК

Чому торгівля не йде?

Власник заглядає за прилавок.

ВЛАСНИК

Щоб тобі!

ГОРПИНА

Це вітер, я поприбираю.

ВЛАСНИК

Вшистко єдно. Знов Гнат.

ГОРПИНА

Ні.

ВЛАСНИК

Сама просила за нього. Ти звільнена.

Геть.

ГОРПИНА

Може...

ВЛАСНИК

Мені хлопців покликати?

ГОРПИНА

Ні.

ВЛАСНИК

Добре, і заплатиш мені за десять. Ні,
за п'ятнадцять ящиків зіпсованого
товару.

ГОРПИНА

Але, де ж я візьму?

ВЛАСНИК

Без розмов. Забудеш – нагадаю.

Горпина бере свою сумку і у фартуху йде.

ВЛАСНИК

Дякувати Богу, хоч гроші їй сьогодні
не заплатив.

КУХНЯ.

Горпина сидить за столом телефон в руці, на столі газета оголошень,
багато обведено та закреслено.

ГОРПИНА

Так, п'ятдесят вже виповнилось. А
яке... Так, розумію. До побачення...
Так, добрий день. Я по оголошенню,
так прибиральницею. Вже є сорок
п'ять. Добре, до побачення.

ВУЛИЦЯ МІСТА.

Примруживши очі йде ЛІЛЯ вдягнена у шубу, на шиї багато дешевих
золотих прикрас. Проходить повз Горпину, що вдягнена в немодне пальто.
Горпина обертається і наздоганяє Лілю, шарпає за рукав.

ГОРПИНА

Ліля, ти?

Ліля дивиться на Горпину, скидає її руку, примружує очі,
посміхається.

ЛІЛЯ

Горпина, коли б мене не зупинила, не
впізнала б тебе.

ГОРПИНА

Змарніла?

ЛІЛЯ

Но. Ні, тобі цей колір волосся просто
не пасує.

КАВ'ЯРНЯ.

Горпина та Ліля сидять за столиком, п'ють каву. Ліля палить.

ГОРПИНА

Тепер ти усе знаєш, про моє не веселе життя.

ЛІЛЯ

А в кого воно зараз allegro веселе?

ГОРПИНА

Я вже стара, ніхто мене на роботу не бере. І борги, борги...

ЛІЛЯ

Тоді наша incontro зустріч, це доля.

ГОРПИНА

Чому?

ЛІЛЯ

Я зараз збираюсь lasciare поїхати знов до Італії.

ГОРПИНА

І що?

ЛІЛЯ

Поїхали зі мною. Soldi. Гроші заробиш, борги віддаш.

ГОРПИНА

І мене візьмуть у такому віці?

ЛІЛЯ

За такі гроші вони кого схочеш
візьмуть.

ГОРПИНА

Не знаю, дивно це якось.

ЛІЛЯ

Звичайно, вирішувати тобі. Але так,
як там, ніде більше не зможеш
заробити.

ГОРПИНА

Я ж італійської зосім не знаю.

ЛІЛЯ

Ти assetta згідна, чи ні?

ГОРПИНА

Так. Я хочу добре жити. Щоб все було,
як у всіх, як в тебе.

ЛІЛЯ

Вене. От і добре.

Ліля порпається в великій лакованій сумці, витягає потріпану книжку.

ЛІЛЯ

Тримай. Мені це вже не потрібно,
тепер я сама сеньйора.

Горпина відкриває книжку. На першій сторінці напис: "Черданцева Т.
Самоучитель итальянского языка».

НІЧ, ВУЛИЦЯ.

Велика черга перед консульством Італії.

В Горпини течка з документами. Поруч стоїть Ліля, з паперами. Багато переполоханих і по-різному вдягнених немолодих жінок.

КУХНЯ.

Горпина готує їжу. Помішує на пательні цибулю, повторює вголос, автоматично без правильної вимови, рукою закриваючи текст.

ГОРПИНА

una ragazza stanca, un viso bianco,
un pomodoro rosso, una rosa gialla,
un tavolo grande, un piede piccolo.

Входить ТАМАРА.

ТАМАРА

Я вже вернула.

ГОРПИНА

Добре, доню, зараз. Тільки закінчу.

Тамара знизує плечима. Починає мити руки.

ГОРПИНА

un ragazzo giovane, una ragazza
giovane, un'automobile rossa, una
fabbrica grande, un'operaia stanca.

Тепер все. Можна їсти.

ДЕНЬ, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Горпина збирає речі. Ліля з великою сумкою.

ЛІЛЯ

Тримай, згодиться.

ГОРПИНА

Дякую. А тобі вже не треба?

ЛІЛЯ

Мені стільки тягнути не треба. В мене все вже є в Італії.

ГОРПИНА

Добре. Допоможи!

Ліля бере великий список, дивиться на речі, які розкладені на ліжку, там і одяг і особисті речі, їжа.

ЛІЛЯ

Давай, я тобі буду називати, а ти одразу в borsa торбу складай.

ГОРПИНА

Так. Так, буде краще.

ВЕЧІР, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

На ліжку сидить Горпина, в ногах в неї плаче Тамара. Навпроти них,

23 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

на другому ліжку сидять поруч Макар та Гнат. Весь час штурхають один одного.

ТАМАРА

Матусю, може не треба?

ГОРПИНА

Тамаро, дівчинко, ти знаєш, в мене немає вибору. Я мушу їхати.

Тамара хапається за ноги матері.

ТАМАРА

Забери мене з собою, я не хочу жити з цими.

ГОРПИНА

Тамаро, дівчинко, ти знаєш, не для себе. Для вас, щоб життя було нормальне. Борги віддати, ремонт тут зробити.

ТАМАРА

Я не хочу жити з цими.

МАКАР

Дівчино, будь вихована. З цими. Я твій батько, а він твій брат. Ми про тебе попіклуємось.

ГНАТ

Так, мамо, все буде гаразд.

ТАМАРА

Це мені доведеться про вас
підкуватись. Мамо, поїхали разом.

Горпина голубить Тамару.

ГОРПИНА

Ні, люба. Я не можу тебе взяти. Тобі
немає ще 18 років. А як депортують?
Чи ще чого - у в'язницю... Ні, доню.

ТАМАРА

Але це ж Італія, сонячна Італія.

ГОРПИНА

Чи побачу я це сонце, дитино?
Працювати доведеться багато. В нас
таки борги.

Тамара скидається, дивиться на матір з надією.

ТАМАРА

Тоді, може нехай вони їдуть. Вони
борги зробили, самі будуть
відробляти.

МАКАР

В мене інвалідність. Як ти можеш,
немічного батька...

Горпина махає на Макара рукою.

ГОРПИНА

Ти п'яниця.

ТАМАРА

Матусю.

ГОРПИНА

Годі, ти вже доросла. На тебе все залишаю. Час їхати.

Макар та Гнат встають, беруть по торбі, йдуть в коридор. Жінки обійнявшись встають і йдуть за ними.

ВУЛИЦЯ. ПІЗНІЙ ВЕЧІР.

Біля будинку стоїть мікроавтобус, всередині світло вимкнено. Багато людей, всі плачуть, мовчазні. Обійми. Не молоді жінки по різному вдягнені, віддають свої документи водію, він їх уважно проглядає.

Ліля постійно палить, збуджено жестикулює.

ЛІЛЯ

Все буде гараз, іо я за цим слідкую.
Не вперше їду.

Жінки дивляться на неї з острахом.

Обійми, сльози. Жінки сідають в мікроавтобус. Відчиняють віконця, машуть родинам.

ВОДІЙ

Закрийте вікна, протяг.

Жінки закривають вікна, тихо скиглять.

Ліля сидить біля водія, впевнена в собі.

ЛІЛЯ

Потім ще будуть з grazie подякою до мене приходити.

Ліля запалює цигарку, затягується. Дивиться у дзеркало заднього виду.

Ті, хто проводжали, невеликими купками, схлипуючи і обіймаючи один одного розходяться. Малі діти туляться до старих бабць. Чоловіки мовчки йдуть ззаду і палять.

Ліля викидає сигарету. Потім тремтячими пальцями підпалює від запальнички нову. В очах в неї сльози.

ВОДІЙ

Все гаразд?

Ліля спочатку не розуміє, потім посміхається.

ЛІЛЯ

Bene, tutto bene.

КОРДОН. НІЧ.

Під"їжджає мікроавтобус до пропускного пункту.

ЛІЛЯ

Дівчата, donne всі виходимо. Робимо усе, як я сказала.

Ліля відчиняє дверцята, виходить. В неї купа паспортів, також багато документів і у водія.

Жінки виходять, стоять біля машини. Помітно обриси фур.

Обидва шлагбауми піднімаються. Жінки йдуть купкою, їх ніхто не спиняє, на них ніхто не дивиться, в віконцях порожньо. Вони доходять до початку черги машин з іншого боку.

Мікроавтобус починає рухатись через кордон.

Ліля відчиняє двері.

ЛІЛЯ

Чого стоїмо? Шенген чекає.

Жінки залазять в автобус.

Ліля бере цигарку, незграбно ламає її, струшує через вікно. Бере іншу, припалює, повільно затягується.

ЛІЛЯ

Bene, tutto bene. Bene, tutto bene.

ІТАЛІЯ, ПОНТЕББА. РАНОК.

Мікроавтобус паркується поміж двох машин.

ГОРПИНА

Виходимо?

ЛІЛЯ

Коли я скажу.

Водій виходить і починає говорити з двома чоловіками-італійцями та

28 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ
жінкою, які підходять до нього. Потискає руки, слів не чути.

Водій відкриває двері мікроавтобуса.

ВОДІЙ

У Рим!

Троє жінок виходять, водій перекладає валізи у першу машину. Жінка сидить за кермом.

ВОДІЙ

Венето!

ЖІНКА

Що?

ВОДІЙ

Дитя Радехова, Венеція.

ЖІНКА

Так і треба казати!

Водій витягає валізи, дві жінки сідають у машину до одного з чоловіків.

ВОДІЙ

Перуджія!

Дві жінки сідають в машину до іншого чоловіка.

ГОРПИНА

А я?

ЛІЛЯ

Ти зі мною. І ми їдемо в Неаполь.

ГОРПИНА

Нас там зустрінуть?

ЛІЛЯ

Скільки можна все повторювати? Я
відповідаю за все.

ІТАЛІЯ, КУХНЯ БУДИНКУ ДЖУЗЕППЕ.

Горпина стоїть з валізою біля столу. Ліля нервово ходить по кухні і дивиться через скляні двері у кімнату.

У кімнаті жваво розмовляють двоє чоловіків італійською.
Входить АНТОНІО, старий італієць.

ЛІЛЯ

Bene?

АНТОНІО

Tutto bene.

ЛІЛЯ

Я ж казала, все домовлено. Я обіцяла,
я зробила.

Входить ДЖУЗЕППЕ молодий італієць, близько 30 років, він католицький священник.

АНТОНІО, ЛІЛЯ, ДЖУЗЕППЕ

Arrividerce.

ЛІЛЯ

Через два дні я приїду до тебе.

Антоніо та Ліля виходять.

ДЖУЗЕППЕ

Io sono Giuseppe. Ho trent'anni.

Quanti anni hai?

(Мене звати Джузеппе. Мені тридцять років. А скільки Вам років?)

ГОРПИНА

Io sono Горпина. E stato il piu bel viaggio della mia vita.

(Мене звати Горпина. Це була найкраща подорож у моєму житті.)

ДЖУЗЕППЕ

Mia madre e malata. Volete parlare del contratto?

(Моя мати хвора. Ви хочете поговорити про контракт?)

ГОРПИНА

Sto preparando il caffè.

(Я готую каву.)

ДЖУЗЕППЕ

Avete capito quello che ho detto?

(Ти зрозуміла, що я сказав?)

ГОРПИНА

Lei e stato veramente gentile.

(Ви були дуже добрі.)

ДЖУЗЕППЕ

No bisogno di un assistente che parli italiano.

(Мені потрібна помічниця, що вміє говорити італійською.)

ГОРПИНА

Che cosa desidera?

(Чим я можу допомогти?)

ДЖУЗЕППЕ

Dio ti benedica. Secondo me dovresti riposarti.

(Нехай благословить тебе Боже. Я думаю Вам треба відпочити.)

ГОРПИНА

Mi dispiace.

(Вибачте.)

Горпина починає плакати.

ДЖУЗЕППЕ

E stato meno facile di quanto pensassi. Vene, tutto bene.

(Це було не так легко, як я очікував. Добре, все добре.)

ІТАЛІЯ, КІМНАТА ДОГЛЯДАЛЬНИЦІ.

В кімнаті ліжко, дзвінок на мотузці. Джузеппе ставить на підлогу

валізи Горпини.

ДЖУЗЕППЕ

Si accomodino.
(Влаштовуйтесь)

ГОРПИНА

Si. (Так)

Затемнення.

На ліжку лежить вдягнена Горпина. Валіза стоїть біля дверей. В кімнаті телевізор та стілець.

Горпина встає, відкриває фіранки. Яскраве сонце сліпить очі і вона прикриває їх рукою. Дивиться в вікно, там Везувій.

ГОРПИНА

Не наснилось, це дійсно Італія.

Стук у двері. Входить Джузеппе.

ДЖУЗЕППЕ

Buongiorno. Come hai dormito?
(Доброго ранку. Як спали?)

ІТАЛІЯ, КУХНЯ БУДИНКУ ДЖУЗЕППЕ.

Горпина з Джузеппе допомагають пересісти на візок старій жінці, ЛУЧІЇ. Лучія немічна але дуже повна. Лучія проводить рукою по обличчю Джузеппе, він посміхається і цілує її руку.

33 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

Горпина годує жінку.

ІТАЛІЯ, БАЛКОН БУДИНКУ ДЖУЗЕППЕ.

Горпина витягає візок з Лучією на балкон, бігає поправляючи парасолю від сонця. Коли стара засинає, Горпина теж сідає і поклавши голову на одвірок засинає.

ІТАЛІЯ, МАЛЕНЬКА КАВ"ЯРНЯ.

За столиком сидить Горпина та Ліля. Горпина помітно відрізняється своєю блідістю від засмаглої Лілі.

ГОРПИНА

Ось і приїхала. Італія. Боже мій, як там мої.

ЛІЛЯ

Normalmente. Нормально. А будуть чудово, як відішлеш перші гроші.

ГОРПИНА

А тобі віддавати борг тут, чи вдома?

ЛІЛЯ

Тепер мій casa дім тут. Віддавати почнеш з другої зарплатні.

ГОРПИНА

Дякую тобі.

ЛІЛЯ

Хіба я не людина? Тільки нагадую –
дзвонити додому раз на тиждень. Саго.
Дорого.

ГОРПИНА

Але ж я сумую, хвилююся.

ЛІЛЯ

Якщо хочеш менше хвилюватись – дзвони
раз на місяць.

ГОРПИНА

Що ти таке кажеш?

ЛІЛЯ

Щиру правду. По собі знаю.

ГОРПИНА

Тобі добре, вже тут п"ять років,
звикла.

ЛІЛЯ

Так, добре. Якби не Антоніо.

ГОРПИНА

Знайшла собі старого!

ЛІЛЯ

Він мене амоге любить. Правда, до
ліжка примушує щодня.

Ліля розминає цигарку пальцями. Горпина з жахом дивиться на неї.

ГОРПИНА

Як можеш?

ЛІЛЯ

А ти свого терпіла чоловіка і цього навчилась би....

ГОРПИНА

Пробач.

Ліля робить ковток кави.

ЛІЛЯ

Немає тут твоєї провини. Як тобі живеться в нашого bello святенника?

ГОРПИНА

Джузеппе добрий, гарний.

ЛІЛЯ

Гарний, це ти правильно сказала. Такий екземпляр caldo і обрав целібат.

ГОРПИНА

Він бореться зі спокусами.

ЛІЛЯ

Через таких, як він я і живу з Антоніо.

ГОРПИНА

Тільки я майже нічого не розумію, що він до мене говорить. Боже, і мови не знаю. Казали мені: покаже тобі шмату,

назве, знатимеш, що то шмата. А як же.

ЛІЛЯ

Не нарікай.

ГОРПИНА

Так, знаю, пощастило. Стара в мене німа. Колись писала свої вимоги, тепер не тримає олівця. Виходить, обидві мову не знаємо. Нічого, прибиратись я вмю.

ЛІЛЯ

Отож. За сином і чоловіком прибирала, дякую ніколи не сказали - а тут ще й євро платять. Згодом відкладати навіть можна. Не треба все відсилати додому.

ГОРПИНА

Як це?

ЛІЛЯ

А ти як хотіла? Невже ти думаєш, що вони гідно оцінять копійчини, що ти тут заробляєш?

ІТАЛІЯ, КІМНАТА ДОГЛЯДАЛЬНИЦІ.

На телевізорі стоїть статуетка Богородиці. Горпина стоїть навколішках, молиться.

ГОРПИНА

Боже, захисти мою Тамару. Залишила
бідацтво з пиятиками. А що я мала
робити? Жити треба.

Горпина встає, витягає з-під подушки телефон, витирає сльози,
набирає номер.

ЕКРАН ПОДІЛЕНИЙ. ІТАЛІЯ, КІМНАТА ДОГЛЯДАЛЬНИЦІ. УКРАЇНА, КІМНАТА
ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ. Під час всієї розмови ми бачимо то Горпину, то
Тамару.

Горпина прибирає в своїй кімнаті. Тамара наводить лад в
однокімнатній квартирі. Обидві однаково притримують слухавку плечем, коли
розмовляють.

ТАМАРА

Мамо, а це правда, що з свого вікна
ти Везувій бачиш?

ГОРПИНА

Так, figlia доню. Ліля вже зробила
фото. Скоро його отримаєш.

ТАМАРА

Гарно?

Горпина дивиться через вікно.

ГОРПИНА

Гора.

ТАМАРА

Як Карпати?

ГОРПИНА

Ні, як Везувій. Тут все чуже.

ТАМАРА

Італійську вже знаєш?

ГОРПИНА

Тільки престо й пронто.

ТАМАРА

Тебе не ображають?

ГОРПИНА

Що ти, дитина, хто мене образить? Всі мене люблять.

Горпина витирає сльози.

ТАМАРА

А господиня?

ГОРПИНА

Добра donna жінка, весь час мене хвалить.

ІТАЛІЯ, КУХНЯ БУДИНКУ ДЖУЗЕППЕ.

Лучія сидить на візку, маше рукою, відкриває рота.

ГОРПИНА

39 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

Що тобі треба? Як же дізнатись?

Лучія протягає руку до столу, бере горнятко, кидає на підлогу.

ГОРПИНА

Il bicchiere di latte?

Лучія киває головою.

ГОРПИНА

Горнятко молока. Так би одразу!

ЕКРАН ПОДІЛЕНИЙ. ІТАЛІЯ, КІМНАТА ДОГЛЯДАЛЬНИЦІ. УКРАЇНА, КІМНАТА
ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ. Продовження телефонних розмови.

ТАМАРА

І ти все розумієш, що вона каже?

ГОРПИНА

Біда всьому навчить. Не говірка вона
в мене. Розумію усе.

ТАМАРА

Коли подзвониш?

ГОРПИНА

За тиждень.

ТАМАРА

Тобі тяжко?

ГОРПИНА

Нічого, по доню, нічого. А тобі?

ТАМАРА

Вони мене слухаються. Мамо, коли ти зможеш приїхати?

ГОРПИНА

Як борги поверну.

ТАМАРА

Бувай.

ГОРПИНА

Я тебе дуже люблю.

Затемнення.

УКРАЇНА, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Тамара витирає сльози. Підходить до кожного ліжка і починає по черзі трусити сплячих чоловіків Гната та Макара.

ТАМАРА

Вставайте, ледацюги, вставайте, я вже все для вас зробила. Вставайте, я вам сказала.

На ліжку ворухиться Макар, висуває руку, кидає подушку. Тамара ухиляється. Подушка падає на інше ліжко.

На другому ліжку Гнат рукою скидає подушку.

ГНАТ

Батьку, ти що збожеволів?

На обидвох ліжках починають ворушитись. Сідає на ліжку Макар, шукає по підлозі подушку.

ГНАТ

Батьку, чого ти знов?

Гнат тримається за голову, під губою засохла кров.

МАКАР

Я чого?

ГНАТ

Хто вчора пив і мені не давав спати?

МАКАР

Це ти мені не давав спати.

Тамара бере подушку і б'є обидвох чоловіків, вони не чинять опору.

ТАМАРА

Ах ви, сволота, обидва. Хто кому не давав спати вчора? П'яниці, нехай би вже мені не прокидались, трикляті тварюки.

Тамара кидає подушку Макару, він її вправно ловить, кладе на ліжку. Тамара ногою витягає на середину кімнати стілець, на ньому каструля.

ТАМАРА

Їжте, свині. П'яниці, життя мені занапали.

ГНАТ

Мала, не репетуй.

ТАМАРА

Затули пельку. Лиходії, серце ви мені
все виїли, кров випили. Йдіть до
біса.

Тамара витирає сльози, виходить.

МАКАР

Чого вона плаче?

ГНАТ

Жінки, їх ніколи не зрозуміти. Інша
справа, ми – чоловіки.

Гнат лізе під подушку, витягає пляшку горілки.

МАКАР

Давай, синку, наливай.

Макар перевертає вазон з квіткою, витягає чарку.

ГНАТ

Будьмо, батьку.

Гнат наливає горілку.

МАКАР

Будьмо.

УКРАЇНА, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Тамара свариться з п'яним Гнатом.

ТАМАРА

Пішов геть. Я тобі що сказала.

ГНАТ

Я сказав, їсти хочу.

ТАМАРА

Ні.

ГНАТ

Я сказав дай їсти. Не тільки для мене.

Тамара заглядає за спину Гнату.

ТАМАРА

Ще когось привів?

ГНАТ

Дивись.

Гнат витягає з кишені цуцика.

ТАМАРА

Ще цього не вистачало. Лягай спати!

ГНАТ

А його?

ТАМАРА

Я сама!

ВУЛИЦЯ, ВЕЧІР, БІЛЯ СМІТНИКА.

Тамара підходить з відром для смітття до смітників, перегортає його догори дригом, випадає звідти цуценя, що скавучить. Тамара йде не обертаючись.

КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Тамара заходить в кімнату. На ліжках безлад.

ТАМАРА

Почекай трохи, зараз я все тут
подивлюсь.

Входить за нею СЕМЕН, весь час крутить в руці ключі від машини.

СЕМЕН

Я тобі можу допомогти.

Тамара різко обертається до Семена.

ТАМАРА

Я ж просила, не заходити сюди.

Семен закриває обличчя рукою.

СЕМЕН

Який тут сморід! Гидота!

ТАМАРА

Я прибираю щодня, а вони паскудять.

Гнат ще вчора привів песика.

СЕМЕН

І де ти його поділа?

ТАМАРА

Гната поклала спати. Тихше, ще прокинуться, мерзотники.

СЕМЕН

А песик?

ТАМАРА

Нагодувала, але не вгледіла, двері залишила відкритими. Втік. Може хтось добрий його забере.

СЕМЕН

Яка ти в мене. Йди до мене, дай цьом.

Семен хоче притягнути до себе Тамару, вона його відштовхує.

ТАМАРА

Тут? Пішли звідси.

СЕМЕН

Дійсно, пішли. Як ти тут спиш?

ТАМАРА

Я тут не сплю.

СЕМЕН

А третє ліжко?

ТАМАРА

Це для матері. Я сплю на кухні, вже
дуже давно, ще як мама тут була.

Семен крутить ключами від машини, вони в нього падають, він їх
піднімає.

СЕМЕН

Зрозуміло, чому намагаєшся ночувати в
мене щоночі. Боїшся їх?

ТАМАРА

Анітрохи. Я не мати. Життя на них
витрачати не збираюсь. Гидую.

СЕМЕН

Сьогодні шефа не буде. Пішли до мене,
ще маємо час.

ТАМАРА

В мене перша пара.

СЕМЕН

На другу тебе відвезу. Пішли.

ТАМАРА

Пішли.

Тамара та Семен виходять, чутно як замикаються двері.

Оглядаючись, встає з ліжка Гнат. Прислухається.

ГНАТ

Сестричко, так розважаєшся. Так

родину пильнуєш, поки мати в Італії.
Матері це не сподобається. Спить з
Семеном. Матері скажу, отримаєш.

Гнат чухається, намагається застібнути сорочку.

ГНАТ

Хоча, коли там мати приїде, цього
довго чекати. Кричати буде, та грошей
не дасть. Мене це не влаштовує. Краще
поговорю з Семеном. Скільки вже можна
брати гроші в батька на горілку.
Семен буде платити, я всіх буду
пригощати.

Гнат підходить до іншого ліжка. Починає трусити речі.

ГНАТ

Батьку, вставай. Вставай. Нікого, ну
добре. Нічого не буду розповідати.
Просто пригощу. Я не повинен усе
пояснювати.

Гнат підходить до стільця з каструлею, відкриває кришку, там
порожньо і бруд на стінках.

ГНАТ

А де їжа? Ну, Тамарка, ти отримаєш.
Загралась, про дім забула. Хоча,
краще, нехай твій Семен за усе
платить.

Гнат регоче і виходить, чутно як тряскають двері.

ДЕНЬ, ВУЛИЦЯ, ЛІТО.

Семен миє машину. До нього підходить Гнат.

ГНАТ

Привіт, як справи.

СЕМЕН

Пішов ти.

ГНАТ

Я ж казав, що тепер ти так зі мною не розмовлятимеш.

СЕМЕН

Більше я тобі на горілку не дам -
Тамарка свариться.

ГНАТ

Це наші чоловічі справи.

СЕМЕН

В мене немає з тобою справ.
Запам'ятав.

ГНАТ

Так, але ж ти би не хотів...

СЕМЕН

Тамарці тепер баки забивай. Мені байдуже, дізнається Горпина про нас чи ні. Все, від мене нічого не отримаєш.

ГНАТ

Ми ще не закінчили!

СЕМЕН

Закінчили!

Семен бере відро з брудною водою і виливає на Гната, потім не обертаючись йде до під'їзда.

Гнат намагається витертись, ще більше розмазує бруд по собі.

ГНАТ

Ти пошкодуєш.

ВЕЧІР, ВУЛИЦЯ.

Гнат йде хитаючись, обережно притискає до себе трилітрову банку з білою масляною фарбою. Підходить до трьох припаркованих машин. Ставить банку на землю.

Стає навколішки перед машиною, вмикає запальничку, роздивляється номер. Заперечно хитає головою. Підповзає до другої машини, не закриваючи запальнички дивиться на номер. Радісно посміхається. Кладе запальничку на землю. Підтягує до себе фарбу.

Поволі, обпираючись на машину встає. Зганяє з даху машини кішку. Витягає з кішені широкий пензлик і поволі, посміхаючись, починає розмальовувати нерівними смугами машину. Зробивши декілька рухів, зупиняється. Бере банку і перевертає її на дах машини. Фарба довільно розтікається по машині.

Гнат витирає руки об одяг. Йде у під'їзд.

РАНОК, ВУЛИЦЯ.

Семен виходить на вулицю, дивиться на машини. Підходить ближче, протирає очі. Нахиляється і дивиться на номер. Проводить рукою по фарбі на машині, вона вже суха. Скидує кашкет на землю, починає його топтати. Хапає повітря, потім помічає відбитки взуття з фарбою.

СЕМЕН

Трясця твоїй матері, я знайду цю
падлу...

Семен йде по слідах у під"їзд.

ПІД"ІЗД.

Семен дзвонить у двері. На одвірку біла масляна краска. Відкриває двері Гнат. Він забризканий фарбою. Семен мовчки б"є його кулаком по обличчю. Гнат падає.

КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Ввалюється Семен, він тримає за барки Гната. Їх намагається розборонити Макар. Тамара верещить поруч.

СЕМЕН

Тварюка, ти що зробив. Падло, знаєш,
що тобі за це буде.

ГНАТ

Я тебе попередив.

Гнат виривається, б'є Семена.

ГНАТ

Ти сам обіцяв. Базікало.

Тамара кидається до Семена, закриває собою Гната.

ТАМАРА

Відпусти його.

СЕМЕН

І що мені тепер робити?

ТАМАРА

Ми виправимо.

СЕМЕН

Знаєш, скільки коштує фарбу зняти з машини!

МАКАР

Я все зроблю, це не дорого.

Семен обертається до Макара, стискаючи кулаки.

СЕМЕН

П'яниця, ти збожеволів? Я тобі машину не дам. З мене вистачить того, що зробив твій покидьок. Це не моя машина, це машина шефа. Він мене на лічильник поставить.

ТАМАРА

Скільки грошей треба?

Семен уважно дивиться на Тамару.

СЕМЕН

Я не знаю, що з того.

ТАМАРА

Скільки? Я можу заплатити.

СЕМЕН

Ти?

ГНАТ

Мати за все заплатить.

Тамара дає Гнату ляпаса.

ТАМАРА

Замовкни, тварино.

Семен обсмикує на собі одяг.

СЕМЕН

Добре, я дізнаюсь на сервісі скільки це буде коштувати. Потім додаю скільки з мене здере шеф. Скажу тобі - зможеш - заплатиш. Ні, він піде до в'язниці.

ТАМАРА

Я все зроблю.

Дзвінок у двері.

МАКАР

А це хто?

СЕМЕН

Я викликав міліцію.

ТАМАРА

Але ж ти сказав?

СЕМЕН

Гроші заплатиш, не буде питань.

Тамара йде за Семеном, Макар притримує її за руку.

МАКАР

Доню, з ким ти сплуталась.

ТАМАРА

Тобі яке діло.

Тамара висмикує руку і хапається за Семена.

ІТАЛІЯ, КІМНАТА ДОГЛЯДАЛЬНИЦІ.

Горпина лежить на ліжку, відкриває очі. Дуже поволі сідає на ліжку.

ГОРПИНА

Неділя сьогодні, навіть до церкви
немає сили йти. Як руки болять. Яка
стара тяжка. Боже, ще трошки, майже
всі борги віддала. Як до дому
хочеться.

ІТАЛІЯ, ДЕНЬ, БІЛЯ ЦЕРКВИ В НЕАПОЛІ.

Багато жінок виходять зі служби, стоять біля церкви, розмовляють.
Всі з України. Ліля підходить до Горпини.

ЛІЛЯ

Як справи? Стара ще жива?

ГОРПИНА

Богу дякувати, так. Скільки тут
наших!

ЛІЛЯ

Поїхали на тиждень на mare море,
відпочинемо.

ГОРПИНА

Куди?

ЛІЛЯ

Куди схочеш. Це Італія – тут
достатньо моря.

ГОРПИНА

Яке море, який *ricreazione*
відпочинок? Я до дому хочу.

ЛІЛЯ

Звикнеш. Чим менше з домом
спілкуєшся, тим краще себе відчуваєш.

ГОРПИНА

Я так не можу.

ЛІЛЯ

Вдома тільки біди, problemi проблеми.
Не чекають нас там.

Ліля витягає цигарку, потім дивиться навкруги і пхає цигарку знову у пачку.

ГОРПИНА

Не вірю. Ти ж сама казала, віддамо борги, гарно будемо жити саа вдома.

ЛІЛЯ

Від нас потрібні гроші і більше нічого. Це все racconti казки, що нам є куди вертати.

ГОРПИНА

А я не вірю. Не можна так тяжко працювати і не мати за це повагу. Вони, вдома, розуміють. Не з власного бажання живемо тут. Ми навіть не служниці, наймички. Нас взагалі в законі немає. Обіцяли цього року можна буде зробити пермесу. Це теж гроші коштує. А я так хотіла додому поїхати. Скучила. Soldi. Грошей привезу, зібрала трохи.

ЛІЛЯ

Все що назбирала, витратиш там за тиждень.

ГОРПИНА

Це не можливо, куди стільки грошей.

ЛІЛЯ

Вони знайдуть, в них все розраховано.
Мій maschina машину хоче.

ГОРПИНА

Тамарі важко, залишила її з ними.
Вона ще дитина. Ще трошки, заберу її
до себе.

ЛІЛЯ

А мій, Петрик, не хоче.

ГОРПИНА

Що?

ЛІЛЯ

Сюди їхати. Каже: мама, ким я там
буду працювати. В мене освіта.

ГОРПИНА

Так, він в тебе юрист.

ЛІЛЯ

Юрист. А хто дав soldi гроші на
освіту?

ГОРПИНА

Він знає про Антоніо?

ЛІЛЯ

Так.

ГОРПИНА

І що?

ЛІЛЯ

Каже, якщо не ти, то нехай твій sposo
наречений купить мені машину.

ГОРПИНА

Він його прийняв.

ЛІЛЯ

Йому потрібні тільки soldi гроші,
навіть від дідька лисого. Прости,
Господи.

Ліля хутко хреститься, бере Горпину під руку, виходить з території
церкви.

УКРАЇНА, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Макар лежить на ліжку. Поряд стоять Тамара та лікар.

ЛІКАР

Він в жахливому стані. Він тільки
п"є. Як так можна?

ТАМАРА

Я їх обслуговую з ранку до вечора.

ЛІКАР

А де мати?

ТАМАРА

В Італії.

ЛІКАР

Чудово. Значить, грошей на лікування
вистачить. Забираю його в лікарню,
викликаю швидку.

ТАМАРА

А що з ним?

ЛІКАР

Треба проводити ретельне обстеження.
Але і так скажу, що усі хвороби
загострились від недоїдання. Ти
готуєш?

Тамара робить невизначений жест.

ТАМАРА

Їм тільки розігрити залишається.

ЛІКАР

Все одно, в лікарню. Крапельниця
знадобиться.

ТАМАРА

Добре.

УКРАЇНА, ЧИСТЕНЬКА КІМНАТА САМОТНЬОЇ НЕМОЛОДОЇ ЖІНКИ.

Все прибрано, скрізь вишивки хрестиком.

Входить пані СТЕФА, за 60 років, в чорній спідниці та темній блузці.
За нею входить Гнат, куртка на голе тіло, брудні штани.

СТЕФА

Проходь, сідай, якщо прийшов.

ГНАТ

Дякую.

СТЕФА

Що хотів?

ГНАТ

Тут така справа, Тамара просила до вас зайти.

СТЕФА

Мені ремонтувати нічого не треба, я не просила.

ГНАТ

Знаю. Вона просто не встигає, до пізна вчиться.

СТЕФА

Знаю я, з ким і де вона вчиться.

ГНАТ

Вона просто не встигає. І тому просила мене зайти.

СТЕФА

Чого ти хочеш?

ГНАТ

Тамара просила взяти грошей, які мати
в вас тримає.

СТЕФА

Сама хай приходить.

ГНАТ

Я тут помстився Семену....

СТЕФА

Всі чули про твої витівки.

ГНАТ

Так от, треба повернути гроші.

СТЕФА

Тебе зараз тільки це хвилює?

ГНАТ

А що ще?

СТЕФА

Твого батька забрали до лікарні.

ГНАТ

Коли?

СТЕФА

Сьогодні.

ГНАТ

Тим більше, гроші потрібні.

СТЕФА

Я тобі нічого не дам.

ГНАТ

Це ж не ваші гроші?

СТЕФА

Що потім твоїй матері казатиму?

ГНАТ

Не дасте?

СТЕФА

Ні.

ГНАТ

Добре.

Гнат встає.

Затемнення.

Підлога кімнати, розкидані книжки, серветки. Гнат навколішки шукає в книжковій шафі. Витягає дерев'яну скарбничку, звідти бере двіста гривень.

ГНАТ

А ви казали, що грошей до пенсії не вистачає.

Гнат встає і виходить з кімнати. З підлоги за кріслом виспростовується рука в крові і тягнеться до телефону.

ЛЬВІВ, ВЕЧІР, ЦЕНТР МІСТА.

Ліля з Антоніо їдуть на червоній спортивній машині по вулицям Львова. Машина не нова, але добре пофарбована.

АНТОНІО

Bella citta. Molto bello.
(Гарне місто. Дуже гарне.)

ЛІЛЯ

Si, bella citta. Ти ще на нашій
Санта-Барбарі не був.

ДЕНЬ, УКРАЇНА, ВЕЛИКА ГАРАЖНА СТОЯНКА ДЛЯ МАШИН.

Ліля стоїть в білій джинсовій спідниці, в білих легких чобітках на високих підборах. Червона кофтина облягає її. У вухах великі кульчики, багато прикрас з дешевого золота на руках та шиї.

Антоніо з сантиметром бігає біля машини. Лягає на землю, відміряє. Потім знову встає і підходить до дверей відчиненого гаража. Заміряє штирь, який знизу, на нього замикаються знизу двері.

АНТОНІО

Diciotto. Trentuno. Trentuno.
Diciotto. Diciotto.

Підходить АВТОМАЙСТЕР.

АВТОМАЙСТЕР

Що сталося?

ЛІЛЯ

Можна спиляти цю залізяку?

АВТОМАЙСТЕР

Навіщо?

ЛІЛЯ

Diciotto. Trentuno.

АВТОМАЙСТЕР

Що?

ЛІЛЯ

Машина має 18 сантиметрів, а ваша біда 31, як йому заїхати?

АВТОМАЙСТЕР

А двері як будуть закриватись.

ЛІЛЯ

В інших же інша різниця.

АВТОМАЙСТЕР

Але ж вільний цей.

ЛІЛЯ

А чому він на такій висоті?

АВТОМАЙСТЕР

Бо тут трактор стояв.

ЛІЛЯ

Як він тут уміщався?

Автомайстер знизує плечима.

АВТОМАЙСТЕР

Чудово. Яка різниця в якому гаражі
тримати металобрухт? Берете?

ЛІЛЯ

Ні. Но.

ІТАЛІЯ, КУХНЯ БУДИНКУ ДЖУЗЕППЕ.

Біля столу сидить вся в чорному Ліля. На підлозі валізи.

Горпина обертається до неї від холодильника.

ГОРПИНА

І що тепер?

ЛІЛЯ

Старий помер, я на вулиці. Padrona.
Ніяких прав не мала – коханка.

ГОРПИНА

Вернеш до дому?

ЛІЛЯ

Грошей заробила. Тепер на них житиму
вдома. Сюди більше не верну.
Напрацювалась. Син одружився, має
casa хату в селі. Нехай живуть як
знають.

ГОРПИНА

Може залишишся?

ЛІЛЯ

Basta. З мене досить.

ІТАЛІЯ, КІМНАТА ДОГЛЯДАЛЬНИЦІ.

Горпина постійно набирає номер телефона, нервово ходить по кімнаті.
Гудки – ніхто не бере слухавку.

ГОРПИНА

Щось дома ніхто слухавку не бере.
Може ці мерзотники знов телефон
зіпсували. Тамара не каже, але
пиячать. Не хоче мене засмучувати. А
в мене і так сиого серце крається,
болить. Я здогадуюсь, та й люди
переповідають. Тяжка доля, такий
хрест. А вдома я таких грошей не
зароблю. Добре, ще раз подзвоню.

УКРАЇНА, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Чутно телефонний дзвоник. Входить Тамара. Втоплена, сідає на ліжку,
бере слухавку.

ТАМАРА

Слухаю.

Голос Горпини за кадром.

ГОРПИНА

Доню. Це ти? Що сталося, я дзвонила.
Вдома нікого не було. Мені поганий

dormire сон наснився. Що сталося?

ТАМАРА

Все гаразд.

ГОРПИНА

Не бреш. Я хочу tutti все знати.

Тамара розправляє простирadlo на ліжку.

ТАМАРА

Чому всі грошові перекази підписуєш ім'ям Ірина?

ГОРПИНА

Тут nessuno ніхто не знає як писати моє ім'я. Сміються. Я називаю себе Іриною. Не тому ти сумна. Розповідай.

ТАМАРА

Тільки не хвилюйся.

ГОРПИНА

Що сталося?

ТАМАРА

Батько в лікарні. Я була в нього.

ГОРПИНА

Що з Макаром?

ТАМАРА

Роблять аналізи, швидка його забрала.

ГОРПИНА

Soldi. Грошей тобі вистачає?

ТАМАРА

Поки.

ГОРПИНА

Якщо щось, зайди до пані Стефи. Ти знаєш, більшість грошей в неї. Щоб ці п'яниці...

ТАМАРА

Тітка Стефа теж у лікарні.

Тамара лягає зверху на ліжку, порожнім поглядом дивиться на стелю.

ГОРПИНА

Тиск?

ТАМАРА

Її побили.

ГОРПИНА

Що за наволоч? Як так можна? Че?
Хто? Як це сталося? Пані Стефа така обережна. На вулиці напали?

ТАМАРА

Гнат.

ГОРПИНА

Що Гнат? Ти мені розкажи про Стефу.

Тамара сідає на ліжку, починає знімати взуття.

ТАМАРА

Я й кажу про Стефу, Гнат її побив.

ГОРПИНА

Господи Помилуй. Був п'яний.

ТАМАРА

Тверезий.

ГОРПИНА

Але ж чому, що сталося?

Тамара проводить рукою по обличчю, забирає з очей волосся.

ТАМАРА

Я тобі не казала...

ГОРПИНА

Нічого ти мені не казала.

ТАМАРА

Гнат пообливав фарбою машину Семена.
Семен не дав йому грошей на пляшку.

ГОРПИНА

І правильно зробив.

ТАМАРА

Гнат його покарав, зіпсував машину.
Довелось платити.

ГОРПИНА

Molti? Багато?

ТАМАРА

Шістсот євро.

ГОРПИНА

Боже. Чому стільки?

ТАМАРА

Ця тварина вилила фарбу для фарбування металу.

ГОРПИНА

Ти заплатила?

ТАМАРА

Так.

ГОРПИНА

До чого тут Стефа?

ТАМАРА

Гнат дізнався де всі гроші.

ГОРПИНА

Як вона?

ТАМАРА

Житиме. Галас підняла. Нічого не станеться.

ГОРПИНА

І що тепер?

70 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ
УКРАЇНА, ЛІКАРНЯ.

Стефа лежить на лікарняному ліжку, перев'язана, одна в палаті.

Входить Тамара.

СТЕФА

Ось понавиписували.

Тамара бере папірці.

ТАМАРА

Дорого.

СТЕФА

Нічого, я заяву написала на Гната.

ТАМАРА

Правильно.

СТЕФА

Але можу і забрати. Матері твоїй це
не сподобається.

ТАМАРА

Забирайте.

СТЕФА

Швидка. Забрати – п'ять тисяч євро.

ТАМАРА

Я б не платила.

СТЕФА

Не тобі вирішувати, матері. А справу з суду – десять. Рахуйте, додавайте.

УКРАЇНА, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ. Продовження телефонної розмови.

ТАМАРА

Я плачу за все. Дякувати Богу, вони з батьком в одній лікарні.

Голос Горпини за кадром.

ГОРПИНА

Чому мене не дочекався? Казала йому, що скоро приїду. Грошей привезу.

Тамара встає з ліжка, бере в руки взуття, кидає його в коридор.

ТАМАРА

Так кажуть всі "італійки", а гроші потрібні щодня.

ГОРПИНА

Не дочекався, не повірив, матері не повірив. Де він зараз?

ТАМАРА

Зараз затриманий. Скоро буде у в'язниці.

ГОРПИНА

Гнат!!!

ТАМАРА

Так.

ГОРПИНА

Але чому? Не можна було нічого зробити? Я тут можу позичити, потім debito борг відроблю. Завжди можна домовитись.

Тамара бере жбан з водою і починає підливати квіти.

ТАМАРА

Нехай сидить.

ГОРПИНА

Як ти можеш таке казати?

ТАМАРА

Можу. Стефа просила п'ять тисяч євро, щоб забрати заяву.

ГОРПИНА

Я назбираю.

ТАМАРА

І щоб забрати позов з суду десять.

ГОРПИНА

Десять. Вепе. Добре, я все знайду.

ТАМАРА

Ти не зрозуміла, не всього десять.
Всього п'ятнадцять.

ГОРПИНА

Це страшні гроші.

ТАМАРА

І я про це. Нехай сидить у в'язниці.

ГОРПИНА

Не кажи так.

Тамара починає обскубувати засохле листя з квітів.

ТАМАРА

Два роки його будуть годувати і
одягати, мені легше буде.

ГОРПИНА

Доню...

ТАМАРА

Вибач, мамо, але тут все інакше. Ми
не в Італії.

ГОРПИНА

А якщо я вернусь?

ТАМАРА

А жити ми на що будем?

ГОРПИНА

Тамара, що робити?

Тамара висипає засохле листя в кастрюлю з залишками їжі.

ТАМАРА

Не хвилюйся, я дам собі раду. Все буде гаразд. Я обіцяю. Вибач, хтось прийшов. Тобі дорого дзвонити. Дзвони десь через два тижні, раніше новин не буде. Я вже йду. Бувай.

ГОРПИНА

Поцілуй всіх від мене. Бувай.

ІТАЛІЯ, КІМНАТА ПРИБИРАЛЬНИЦІ.

Горпина тримає слухавку, руки трясуться, сповзає навколішки.

ГОРПИНА

Боже, як таке могло статися? Гнат знала, що п'є. Тому й дружина від нього пішла. Але щоб бив через гроші. Дякувати Богу, на смерть не забив. Боже, соромно мені як вертати. Як пані Стефі в очі дивитись? Стефа теж добра. Я їй плачу, щоб мої soldi гроші були в неї. Знає, скільки я заробляю. П'ятнадцять тисяч. Скільки мені років тут доведеться працювати? Макар хворий, знаю, тяжко працював. Потім став пити, казав, що так менше в нього руки болять. А в мене як болять мані руки? Пити не можу,

виженуть з роботи.

В кого можуть бути такі гроші? Були в Лілі. Та як її старий помер, діти вигнали Лілю з дому. Тепер живе на Україні. Чула, до неї навіть чоловік вернув. Кинув молоду дружину, вернув до "італійки".

Мені до кого вертати? Гнат у в'язниці. Може, Тамара правильно каже. Що робити, може там іншим стане. Хоча б не буде пити.

Боже, заснути і не прокидатись. Що за vita життя. Як їхала, думала, все інакше буде.

Інакше все, але така біда. Така біда. Бідна Тамара, як вона встигає ще вчитися, бідолаха.

Горпина лягає на ліжку. Повертається обличчям до вікна.

ГОРПИНА

А може цей Везувій ще раз вибухне.
Тоді вмить нічого і нікого. Ніяких спогадів. Не вертати, не плакати.

На весь екран репродукція картини "Останній день Помпеї".

ГОРПИНА

Ні, так не можна. Як вони без мене.
Тільки я їх надія і підтримка.
Господи, дай мені сили.

Затемнення.

УКРАЇНА, КУХНЯ ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

На кухню заходить Тамара, в неї в руках рулони шпалер. Кидає їх на підлогу. За нею заходить Семен, тягне картату сумку. На стіні висить фото Тамари в випускній мантиї з дипломом.

ТАМАРА

Так, залиши тут.

СЕМЕН

Посеред кімнати?

ТАМАРА

Яка різниця.

СЕМЕН

Ти все вирішила?

ТАМАРА

Коли ще така нагода буде? Батько у лікарні, брат у в'язниці. Я нарешті зможу зробити нормальний ремонт в квартирі.

Тамара з огидою відсуває стілець з залишками фарби до стола.

СЕМЕН

А кімнату?

ТАМАРА

В останню чергу. Хоча сенсу немає. Поки вони тут. Сморід не знищу.

СЕМЕН

Правду кажеш.

ТАМАРА

Завтра прийде сантехнік.

СЕМЕН

Я вже бачив, що ти обрала на кухню.

Тамара починає посміхатись, говорить і показує руками, що де поставити.

ТАМАРА

Класне усе.

СЕМЕН

Так. І посудомийна машина.

ТАМАРА

Набридло мені руки бруднити. Весь час прибираюсь. Зроблю кухню. Поставлю новий диван.

СЕМЕН

До речі, я вже замок купив.

ТАМАРА

Добре. Завтра привезуть міцні двері на кухню, замок зроблю. Буду жити собі.

СЕМЕН

А годувати їх збираєшся?

ТАМАРА

Коли вернуть, доведеться. Залишатиму
ім їжу у кімнаті.

СЕМЕН

Їститумуть холодне?

ТАМАРА

Вони не їдять, вони закушують. Пішли.

УКРАЇНА, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Брудно. Заходить Горпина, з нею Тамара. За ними понуро йдуть Макар
та Гнат.

ГОРПИНА

А тут не встигла?

Тамара нервово відмахується.

ТАМАРА

Мамо, ремонт це таке діло. Почати
можна, закінчити - ніколи. Грошей все
потребує, багато грошей.

ГОРПИНА

Я відсилала скільки могла, тільки на
biglietto білет собі залишила.

ТАМАРА

Я все розумію. Але ж на цих двох
грошей пішло багато.

ГОРПИНА

Зараз вони вдома.

ТАМАРА

(тяжко зітхаючи)

Це так.

Горпина обертається до Гната.

ГОРПИНА

Ти був в пані Стефи, перепросив?

ГНАТ

Був.

МАКАР

Ми всі були. Ми їй бульбу садили.

ГОРПИНА

Якщо винний.

ГНАТ

Якби ти приїхала скоріше.

Горпина витирає сльози рукою.

ГОРПИНА

А ти не дочекався, синку.

ТАМАРА

Він тварюка.

ГОРПИНА

Non. Не треба.

Гнат зі злом дивиться на Тамару.

ГНАТ

Хто тварюка? Ти нас не годуєш, кухню
закрила на замок. Мамо, на замок.

ГОРПИНА

Що ти кажеш.

МАКАР

Теплого ми не їли давно.

Горпина відсажується від Тамари.

ГОРПИНА

Тамара, як це може бути?

Тамара спокійно сідає на ліжко, розправляючи спідницю.

ТАМАРА

Може. Поки я приходжу, вони вже
сплять. Я йду, вони ще сплять. Я їм
усе залишаю.

ГОРПИНА

Але ж підігрети, в батька виразка.

ТАМАРА

Вони всю хату сплять.

ГОРПИНА

Треба якось все зробити інакше.

ТАМАРА

Залишайся і роби.

ГОРПИНА

Я не можу, доню, не можу.

Горпина починає плакати. Тамара втомлено махає рукою. Макар сварить Тамару пальцем.

ТАМАРА

Вибач, я не через це. Я просто втомилась. Все буде добре, я буду все їм гріти. Ремонт тут зроблю. Нові ліжка куплю, ти тільки не хвилюйся.

ГОРПИНА

В мене так серце за вас крається.

ТАМАРА

Знаю, мамо, знаю.

МАКАР

Горпинонька, ти точно вирішила?

ГОРПИНА

Так, Макар. Не маю вибору. Ми мусимо розлучитись, мені потрібне нове прізвище. Я ім'я теж зміню, тепер буду Іриною. Оформлю пермесу, приїжджатиму коли захочу.

ГНАТ

Залишитись вдома не збираєшся?

ГОРПИНА

Не можу. Треба ще soldi грошей
заробити. Тамара поки не працює.

ГНАТ

В неї є де гроші брати.

ГОРПИНА

Що ти кажеш?

Тамара кидає в Гната подушкою, він ухиляється.

ТАМАРА

Замовкни, базікало. Мамо, кого ти
слухаєш. Він верзе Бог зна що. Я
спробую знайти роботу, як ні - потім
поїду з тобою.

ГОРПИНА

Може тут lavoro роботу знайдеш?

ТАМАРА

Все одно там більші гроші.

ГОРПИНА

Так. Пішли на кухню, я вас пастою
нагодую. Готую її тепер як італійка.

ІТАЛІЯ, КІМНАТА ДОГЛЯДАЛЬНИЦІ.

Горпина розкладає речі.

На стіні фото Лучії з чорною стрічкою.

ІТАЛІЯ, КУХНЯ БУДИНКУ ДЖУЗЕППЕ,

Горпина годує з ложки худорляву стару без зубів.

СТАРА

Zia.

ГОРПИНА

Ціа, ціа. Знаю, що ти його тітка.

Краще було з тою, вона хоч мовчала.

УКРАЇНА, МАГАЗИН ВЕСІЛЬНИХ СУКОНЬ.

По магазину ходить Тамара, в неї величезний живіт вагітної. Вона розмовляє по телефону. Тамара прикладає до себе різні сукні і дивиться у дзеркало.

Голос Горпини за кадром.

ГОРПИНА

Як це могло статись, дитино?

ТАМАРА

Мама не вмикай знов старе. В тебе двоє дітей - ти знаєш, як це могло статись.

ГОРПИНА

Може, зачекаєш?

ТАМАРА

Ми це обговорювали. Я тебе достатньо чекала, в мене живіт величезний. Де я знайду таку сукню?

ГОРПИНА

Може через тиждень?

ТАМАРА

Ні тижня, ні місяця. Мені байдуже. Я все зробила. Ти не хочеш бути на моєму весіллі.

Тамара зі злостью вішає ще одну сукню на місце, всі вони маленьки на неї.

ГОРПИНА

Я не можу. Я роблю все можливе. Семен сказав, що carisce розуміє.

ТАМАРА

Йому легко розуміти - це не йому потрібна сукня на повітряну кулю.

ГОРПИНА

Ти не так виглядаєш, ти перебільшуєш. Це ж шостий місяць.

ТАМАРА

Ти мене вмовляєш, ти їм скажи.

ГОРПИНА

Кому їм сказати?

ТАМАРА

Я ходила до лікаря, іншого. Живіт великий. Думала, не правильно визначили строк.

ГОРПИНА

Помилились?

ТАМАРА

Так.

ГОРПИНА

Як це?

ТАМАРА

У кількості. Їх там двоє. Дивись.

Тамара виводить на екран телефона фото з УЗД і відправляє його.

ГОРПИНА

Радість яка.

ТАМАРА

Радість радістю, гроші мені вишлеш?

ГОРПИНА

Якщо не зможу їхати, то завтра перешлю.

ТАМАРА

Домовились, гроші вишлеш.

ГОРПИНА

Може дочекаєшся матері?

ТАМАРА

Добре, даю тобі ще два тижні. Бувай.

Двері магазину відчиняються, входить захекана ПРОДАВЕЦЬ, в неї великий кульок в якому біла сукня.

ПРОДАВЕЦЬ

Це повинно підійти.

ТАМАРА

Добре, давайте міряти. Подивимось, як мати хоче бути на моєму весіллі.

УКРАЇНА, КАФЕ.

Кафе, прикрашене кульками. Рушник "На щастя, на долю". Близько 15 гостей.

Входить Тамара, на ній велика рожева сукня з фатину, на голові складна зачіска, капелюшок-таблетка і великий білий вільон. Семен вдягнений у білий піджак, як у офіціанта, чорні брюки, біла сорочка та метелик на шиї.

Гості п'ють, музики грають. Галас.

Дзвонить мобілка у Тамари.

ТАМАРА

Тихо, це мати...

Всі замовкають.

СЕМЕН

Постав на голосну.

ГОЛОС ГОРПИНИ

Доня, вітаю тебе і Семена з весіллям.
Я так за вас рада. Тільки мені не
судилося це побачити... Доню,
благослови тебе Боже!

Чутно ридання Горпини, Тамара вимикає голосний зв'язок, виходить.
Жінки починають плакати, чоловіки виходять курити, в них тремтять руки.

Тамара повертається. В неї потекла туш.

ТАМАРА

Музику!

Починається музика, Тамара намагається танцювати, в неї виходить це
не зграбно. Семен не може її охопити.

Жінки витирають сльози і теж йдуть танцювати. Макар з Гнатом сидять
і пиячать.

УКРАЇНА, КІМНАТА КВАРТИРИ СЕМЕНА.

Два дитячих ліжка у кімнаті, диван з подушками. Горпина кладе в
ліжечко малюка.

Входить Семен, Горпина продовжує милуватись дітлахами.

СЕМЕН

Все добре, може краще в мене будете
жити?

ГОРПИНА

Яка різниця, в одному casa будинку
живемо.

СЕМЕН

В одному, але з цими п"яницями.

ГОРПИНА

Така доля. Малюки чудові.

СЕМЕН

Так, Тамара з ними бігає.

Горпина уважно дивиться на Семена.

ГОРПИНА

Вона на мене не ображається?

СЕМЕН

З дітьми не до цього.

ГОРПИНА

Хто ж міг подумати?

СЕМЕН

Так, передбачити, що білу сукню
такого розміру заберуть.

ГОРПИНА

Банк затримав soldi гроші на один
день.

СЕМЕН

Так, затримав. Тамарка з цим білим

вільоном і в рожевій сукні...

Семен починає реготати.

ГОРПИНА

Вона була найгарніша.

Семен закашлявся, і витирає сльози від сміху.

СЕМЕН

І я про це. Телефон знаєте. Якщо що, то гримайте сусідам в стінку, вони прибіжуть. Я всіх попередив.

ГОРПИНА

Все одно мені не спокійно, не була в доньки на весіллі.

СЕМЕН

Нічого страшного, як змогли - приїхали. Тут вже онуків побачили.

ГОРПИНА

Так. Si. Ти її не засмучуй.

СЕМЕН

Я? Після цих п'яниць ніхто до неї ставитись так більше не буде.

ГОРПИНА

Вони її ображали?

Горпина сідає на диван, притискаючи руку до серця.

СЕМЕН

Вона теж сказати у відповідь може.
Весь час за ними як прибиральниця. А
вони вскакують у всіляки халепи. Як
же можна так жити.

ГОРПИНА

Я змушена була... Не було виходу.

СЕМЕН

Хто вам що каже. Ви живете там, ми
тут. Яюсь разом грошей назбираємо.

ГОРПИНА

Я онукам буду передавати гроші.

СЕМЕН

Зрозуміло. І поки ви там будете ми у
вас ремонт швиденько зробимо,
наступного разу вернете і все буде
гарно.

ГОРПИНА

Так, bene було б добре.

СЕМЕН

Буде. Поки ви можете у кухні
оселитись. Тамара там все
облаштувала. Ось і ключ.

Семен віддає ключа Горпині.

ГОРПИНА

А де другий?

Горпина бере ключ, роздивляється його.

СЕМЕН

Навіщо? Загубите, чи ці знайдуть.

УКРАЇНА, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Семен ставить посередині кімнати дві картаті сумки, заклеїни зверху скотчем.

СЕМЕН

Я поставлю тут?

Входить Горпина.

ГОРПИНА

Так, grazia, дуже дякую.

СЕМЕН

Я піду, скажу Тamarці, що вже привезли.

ГОРПИНА

Так, йди. Речі приїхали пізніше мене.

Семен виходить. Горпина сідає на ліжку, з кухні виходить Гнат.

ГНАТ

Пішов цей?

Горпина проводить рукою по волоссю, втомлено дивиться на Гната.

ГОРПИНА

Чим тобі не подобається Семен?

ГНАТ

Усе через нього.

ГОРПИНА

Що саме, синку?

Горпина показує, щоб Гнат сів поруч.

ГНАТ

Я був у в'язниці через нього.

ГОРПИНА

Але ж Семен тут ні до чого? Другий раз він ні до чого.

ГНАТ

Він винний. Спочатку перша помилка, а потім вже й друга. Якби гроші Тамара йому не віддала. Звідки б я знав, що вони в тітки Стефи? Добре, що померла вже.

ГОРПИНА

Дякувати Богу.

ГНАТ

Знав, що тобі теж не подобалась.

ГОРПИНА

Я не про це, а про те, що ти був у в'язниці вдруге, коли це сталося. А

то розмов би було.

ГНАТ

Так, забула вимкнути газ. Мене за це весь час Тамарка сварить. Тому і кухню зачиняє.

ГОРПИНА

Сьогодні я приготую смачненьке.

Горпина піднімається з ліжка.

ГНАТ

Мамо, скільки ви ще будете тут?

ГОРПИНА

Поки Макар з лікарні не вийде. І дітей трохи побавлю. Пішли, буду готувати їсти.

Затемнення.

Макар поволі йде, сідає на ліжку, за ним заходить Горпина.

ГОРПИНА

Може ляжеш?

МАКАР

Ні, усе добре.

Заходить Семен з Гнатом, вони тягнуть великі картаті сумки. За ними йде Тамара, трохи не перечеплюється за речі, що стоять посередині кімнати.

ТАМАРА

Позабирайте, пройти не можна.

ГНАТ

Під ноги дивитись треба.

ГОРПИНА

Досить. Basta.

МАКАР

Добре вдома.

ГОРПИНА

Так, лікар сказав, усе буде добре.

Нічого страшного.

Макар уважно дивиться на Горпину, вона дивиться собі під ноги.

МАКАР

Тепер ти поїдеш?

ГОРПИНА

Мушу. Мушу заробити ще грошей.

МАКАР

Я маю пенсію за інвалідністю.

ГНАТ

Я теж. В нас достатньо грошей.

ТАМАРА

Мамо, кого ви слухаєте. Якби не ви,
усі б пропали.

Тамара розпачливо махає руками.

ГОРПИНА

Я повернусь, тепер я часто буду
приїздити.

ТАМАРА

От і добре.

ДЕНЬ, ВУЛИЦЯ.

До будинку під'їжджає катафалк. Відчиняються двері, всі виходять.
Тамара, Горпина у чорному.

Гудок машини, Горпина обертається. Червона спортивна машина, поряд
стоїть Ліля, з великою чорною хусткою на плечах.

ГОРПИНА

Я зараз.

Всі заходять у під'їзд, Горпина підходить до Лілі.

ГОРПИНА

От і все.

ЛІЛЯ

Гарно відспівали.

ГОРПИНА

Не встигла.

ЛІЛЯ

Не твоя провина. Все життя на них...

ГОРПИНА

Conosco. Знаю.

Ліля кладе гроші Горпині у кишеню.

ЛІЛЯ

Тримай.

ГОРПИНА

Не треба!

ЛІЛЯ

Не ображай мене, я від серця.

ГОРПИНА

Знаю.

Ліля обіймає Горпину.

ЛІЛЯ

Йди, тебе чекають. Де мене знайти,
знаєш.

Горпина йде. Ліля запалює цигарку, в неї на очах сльози.

З машини виходить чоловік.

ЧОЛОВІК

Може я поведу.

ЛІЛЯ

Добре, але не розбий мою машину, як
вже розбивав мені життя.

97 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

Ліля поправляє на руці весільну каблучку, вона їй завелика, пальці тремтять.

Чоловік відкриває Лілі дверцята, вона сідає на пасажирське сидіння.

УКРАЇНА, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Ввімкнене світло. На столах залишки їжі від поминок. За столом сидять Горпина, Тамара, Семен, Гнат.

ГОРПИНА

От і все.

ТАМАРА

Гарно відспівали.

ГНАТ

Так, батькові б сподобалось.

Семен штовхає Гната в плече, той втримує рівновагу.

СЕМЕН

Що ти верзеш? Кому сподобаються
власні похорони?

Горпина розправляє хустку в себе на колінах.

ГОРПИНА

Я з ним розмовляла. Він був тверезий.

ТАМАРА

Так, останній тиждень зовсім не пив.

ГНАТ

Не прокинувся.

СЕМЕН

Ти мусив помітити ще ввечері, що він не дихає.

ГНАТ

Той вечір я взагалі не пам'ятаю. Коли прокинувся, запропонував їсти, а він вже...

Гнат махає рукою, тягнеться до чарки, Семен б'є його по руці.

ГОРПИНА

Ось і приїхала скоро, скучити не встигли. Так і вмер не дочекавшись, поки я верну.

ТАМАРА

Ти весь час з ним сварилась.

ГОРПИНА

Він був моїм чоловіком.

Горпина починає плакати.

СЕМЕН

Ви ж розлучились.

ГОРПИНА

Це вас не стосується. Нікого. Йдіть геть, не хочу вас бачити.

ТАМАРА

Добре, мамо, ми підемо.

Тамара намагається встати, Горпина кидається їй на шию.

ГОРПИНА

Пробач, доню. Perdonare. Пробач, тобі і так важко. А я дурна.

СЕМЕН

Пішли до нас, з онуками побавитесь. Чорні думки зникнуть.

ТАМАРА

Пішли, мамо.

Тамара з Горпиною встають, Горпина спираючись на Тамару та стіни виходить.

Гнат затримує Семена. Семен лихо дивиться на Гната.

СЕМЕН

Що ще тобі? Грошей на горілку не дам.

ГНАТ

В мене батько помер...

Витирає сльозу на обличчі.

СЕМЕН

Ні.

Гнат глибоко зітхає.

ГНАТ

Добре. Семен, я теж скоро помру.

СЕМЕН

Замовкни, п'яниця. Матері і так важко, якщо їй скажеш, я тебе поб'ю.

ГНАТ

Я не про це. На поминки стільки грошей. Це все зайве.

Семен з подивом дивиться на Гната, показує на столи.

СЕМЕН

Так годиться.

ГНАТ

Семен, а дали б одразу мені всі ці гроші. Я б прогуляв. Хоч якась приємність.

СЕМЕН

Пішли.

Семен виштовхує Гната поперед себе з кімнати, Гнат пручається.

УКРАЇНА, ПІД'ЇЗД БУДИНКУ.

Горпина з валізою, захекана, засмагла, стоїть перед своїми дверима. Вдягнена у білу спідницю. Чорні лаковані туфлі на підборах. Рожева кофтина, багато золотих ланцюжків на шиї.

Довго дзвонить. Ніхто не відчиняє. Починає шукати в сумці, знаходить

ключі, відчиняє двері.

УКРАЇНА, КІМНАТА ОДНОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ.

Горпина вмикає світло, дивиться на всі боки. Тягне за собою валізу. На стінах фото близнюків, перший шкільний дзвоник.

ГОРПИНА

Чи є хто вдома?

Горпина прислухається, проводить рукою по не прибраному ліжку. На підлозі стоїть фарба, рулони шпалер.

ГОРПИНА

Нікого. Навіть Гната немає. Скільки на кордоні чекали. Сказала, що приїду сама. Але знов ніхто мене не дочекався.

Горпина роздивляється на всі боки.

ГОРПИНА

Знов riparazione ремонт не встигли зробити. Помер Макар, потім часу не було. Казала, що встигнуть до мого приїзду. Не встигли.

Горпина підходить до свого ліжка. Піднімає папірець, читає.

ГОРПИНА

"Ми на дні народження. Їжа в холодильнику. " Знов не дочекались. Чи чекали мене? Чи помітять мою

102 Катерина Аксьонова 2012 кіносценарій ГОРПИНА за п'есою НЕ ДОЧЕКАЛИСЬ

присутність, чи сумуватимуть, як
поїду...

Горпина сідає навколішки біля валізи заклеїної скотчем, закриває обличчя руками. Потім встає, скидає туфлі на підборах, заглядає під ліжку. Витягає домашні капці, взуває їх.

ГОРПИНА

Добре, цього разу не поїду назад,
поки хату до ладу не приведу.

КІНЕЦЬ.

2012